

ஐந்தாம் அத்தியாயம் பரம ஸாரம்

அர்ஜுனன்-க்ருஷ்ண! இரண்டாவது அத்தியாயத்தில், 'மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ளவன் கர்மயோகத்தையே அநுஷ்டிக்க வேண்டும். அதனால் பாவம் நீங்கிச் சித்தசுத்தி ஏற்பட்டவன் ஜ்ஞானயோகத்தை அநுஷ்டித்து, அதனால் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தைப் பெறுவான்' என்று அருளிச் செய்தாய். மறுபடி முன்ருவது, நாலாவது அத்தியாயங்களில் 'ஜ்ஞானயோகத்தில் அதிகாரம் பெற்றவனுக்கும் கர்மயோகமே சிறந்தது. கர்மயோகமே ஜ்ஞானயோகத்தை அபேக்ஷிக்காமல் ஆத்மாவலோகனத்திற்கு ஸாதனமாகிறது' என்று கர்மயோகத்தையே ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறாய். இவை இரண்டும் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்திற்குக் காரணம் என்று சொல்லும் பக்ஷத்தில், கர்மயோக ஜ்ஞானயோகங்களுள் ஸீலபமாக அநுஷ்டிக்கக்கூடியதாயும், சீக்கிரமாகப் பலனைத் தரக்கூடியதாயும், சிறந்ததாயும் இருக்கிறது என்று உன்னால் எது நன்றாக நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளதோ அதை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன! ஜ்ஞானயோகம் கர்மயோகம் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று அபேக்ஷிக்காமல் ஜ்ஞானயோகத்தைக் கொடுக்கத்தக்கவை. அவற்றில் ஜ்ஞானயோகத்தைக் காட்டிலும் கர்மயோகமே சாலச் சிறந்தது.

கர்மயோகியானவன் அதனுள் அடங்கி ஆத்மாநுபவத்தினாலேயே த்ருப்தி அடைந்தவனாய், அதைத் தவிர்த்து வேறொன்றையும் விரும்புவதில்லை. அவன் ஸீலபமாகச் செய்யக்கூடிய கர்மயோகத்தில் நிஷ்டையை உடையவனாகையால் ஸீலபமாக ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

அர்ஜுனன்-க்ருஷ்ண! கர்மயோகம் ஜ்ஞானயோகத்தையே உண்டு பண்ணுகிறது. ஜ்ஞானயோகம் ஒன்றே ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. இவ்விதமிருக்க, ஜ்ஞானயோகம், கர்மயோகம் ஆகிய இரண்டும் ஆத்மாவலோகனத்திற்கு ஸாதனம் என்று எவ்வாறு கூறலாம்.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-பார்த்த! இவ்விதம் கூறுபவர் பக்குவமான ஜ்ஞானமுடையவரல்லர். ஜ்ஞானயோக, கர்மயோகங்கள் இரண்டும் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையே பலனாக உடையவை. ஆகையால் இவற்றுள் ஏதாவதொன்றை அநுஷ்டித்தாலும் பலனைப் பெறலாம். இதை அறிந்தவனே பண்டிதன்.

அர்ஜுனன்-கண்ணா! ஒரு ஸமயம் கர்மயோகமே சிறந்தது என்றாய். இப்பொழுது இவற்றில் ஏதாவதொன்றைச் செய்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறாய். இவ்விதம் கூறுவது பொருத்தமுள்ளதாகுமா?

க்ருஷ்ணன்-கௌந்தேய! ஸீலபமாகச் செய்யக்கூடியதாக இருப்பதாலும், சீக்கிரம் பலனைக் கொடுக்க கூடியதாக இருப்பதாலும் ஜ்ஞானயோகத்தைவிடக் கர்மயோகம் சிறந்தது என்று சொன்னது யுக்தமேயாகும். பலன் இரண்டிற்கும் ஸமமாகையால் விகல்பமும் சொல்லப்பட்டது. அதிகாரி பேதத்தை இட்டுச்சொல்லப்பட்டது. இதனால் யாதொரு தோஷமுமில்லை.

அர்ஜுனன்-யதுகுலதிலக! கர்மயோகம் சீக்கிரமாகப் பலன் கொடுக்கிறது என்பதற்கும், அநுஷ்டிக்கக்கூடியது என்பதற்கும் காரணம் என்ன?

க்ருஷ்ணன்-தனஞ்செய்தன்னால் அப்ப்யாஸம் செய்யப்பட்ட கர்மாவிலேயே வ்யாப்ருத மனத்தை உடையவனாகையாலே ஸீலபமாக ஜயிக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவனாக இருக்கிறான். கர்மயோகத்தை அநுஷ்டிக்கிறவன் தன்னுடைய ஆத்மாவின் உண்மையை அநுஸந்தானம் செய்வதில் நிஷ்டையை உடையவனாகையால் தேவாதி ஸர்வ பூதங்களுக்கும் ஆத்மாவாக இருப்பவனையே தனக்கும் ஆத்மாவாக நினைக்கிறான். இவ்விதம் இருப்பவன் கர்மாவைச் செய்துகொண்டிருந்த போதிலும் ஆத்மா அல்லாத வஸ்துவில் ஆத்மா என்ற அபிமானத்துடன் ஸம்பந்தப்படுவதில்லை.

ஆகையால் சீக்கிரமாகவே ஆத்மாவை அடைகிறான்.

அர்ஜுனன்- இவ்விதம் சீக்கிரத்தில் பலஸித்தியை அடையச் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் யாவை?

க்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன!கீழே கூறியபடி பரிசுத்த ஆத்மாவின் உண்மையை அறிந்தவன், 'ஜ்ஞானத்தையே ஸ்வபாவமாக உடைய எனக்குப் புண்ணிய பாபரூப கர்மாக்களில் உண்டான இந்த்ரியங்கள் ப்ராணன் இவற்றின் ஸம்பந்தத்தினால் கர்த்ருத்வம் உண்டாக்கப்பட்டது;ஸ்வரூபத்தில் ஏற்பட்டதன்று' என்று நினைக்க வேண்டும்.

அர்ஜுனன்-பரந்தாம!எனக்கு உண்டான கர்த்ருவம் ஒரு காரணத்தினால் உண்டானது என்று அநுஸந்தானம் பண்ணுவதனால் என்ன ப்ரயோஜனம்?அவ்விதம் அநுஸந்தானம் பண்ணினாலும் ப்ரகிருதி ஸம்பந்தமே எவனை, 'தேஹமே ஆத்மா' என்ற ப்ரமத்தில் முழுகச் செய்துவிடாதோ?

க்ருஷ்ணன்-பார்த்த! பலனில் ஆசையற்றவனாய் ப்ரக்ருதியே கர்மாக்களைச் செய்கிறது என்று நினைத்துக்கொண்டு எவன் கர்மாக்களைச் செய்கிறானோ அவன் ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்தவனாக இருந்தபோதிலும்,தாமரையிலே ஜலத்தோடு சேர்ந்திருந்த போதிலும் எப்படி ஜலத்தினால் ஓட்டப்படுவதில்லையோ அப்படி ஓட்டப்படுகிறதில்லை.அதாவது ப்ரக்ருதியினிடத்தில் ஆத்மா என்ற அபிமானமாகிற ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணமான பாபத்தினால் ஓட்டப்படுகிறதில்லை.

சரீரம்,மனம்,புத்தி,இந்த்ரியங்களினால் செய்யக்கூடிய கர்மத்தை,ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலனில் ஆசையை விட்டு, யோகிகள்,ஆத்மசுத்தியை அடைவதற்காகச் செய்கிறார்கள்.

அர்ஜுனன்-புருஷோத்தம!ஒரு கர்மாவே பந்தத்திற்குக் காரணமாயும் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயும் ஆவது எப்படி?

க்ருஷ்ணன்-பாண்டுநந்தன்!ஆத்மாவைத் தவிர மற்றப் பலங்களில் ஆசை இல்லாதவனாய், ஆத்மா ஒன்றிலேயே ஆசையுடைவனாய்,கர்மபலனை விட்டு கேவல ஆத்ம ஸுகத்திற்காகவே கர்ம பலனை அநுஷ்டிக்கிறவன் ஆத்மாவை அநுபவிப்பதாகிற ஸுகத்தை எப்பொழுதும் அடைகிறான். பலனைக் கருதிக் கர்மாக்களைச் செய்கிறவன் நித்ய ஸம்ஸாரியாகிறான்.

அர்ஜுனன்-கண்ணா!கர்மாக்களை நான் அநுஷ்டிக்கும்போது கர்த்ருத்வ த்யாகத்தைப் பண்ண வேண்டுமென்று உபதேசித்தாய்.நான் செய்யும் கர்மாக்களை நானேயன்றே செய்கிறேன்? அதை நான் செய்யாமல் யார் செய்கிறார்கள்?

க்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன! ஆத்மாவிற்குக் கர்த்ருத்வம் சரீர ஸம்பந்தத்தினால் உண்டானது.ஸ்வரூபத்தில் ஏற்பட்டதன்று என்று விவேகத்தையுடைய மனத்தினால் எல்லாக் கர்மங்களையும் செய்யவேண்டும்.

அர்ஜுனன்-பரமபுருஷ!தன்னைப் பற்றி அநுஸந்தானம் பண்ணுவதற்கு ஆத்மாவைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்ட ஆகாரம் என்ன?என்பதை அருளிச் செய்ய வேண்டும்.

க்ருஷ்ணன்-தனஞ்செய!ஆத்மாவிற்கு ப்ரயத்தனப்படுதல் முதலிய கர்த்ருவம்,சரிரேந்த்ரியங்களின் சேஷ்டைகள் அந்தக் கர்மாக்களில் உண்டாகிற பலனில் ஸம்பந்தத்தையும் இந்த ஜீவாத்மா உண்டாக்குவதில்லை எனபதை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.இவ்விதமாகில் வேறு எது இவற்றைச் செய்கிறது எனில்,ஸ்வபாவம் ப்ரவ்ருத்திக்கிறது.ஸ்வபாவமாவது;ப்ரக்ருதியின் வாஸனை அதாவது வாஸனை என்ற பெயருடைய விசேஷ காரணத்தினால் உண்டாகிறது;ஸ்வரூபத்தில் உண்டானதன்று.

அர்ஜுனன்-க்ருஷ்ண!முன்பு மற்ற ஆத்மாக்களுக்கும் தனக்கும் உள்ள ஸமமான நினைவுடன் ஆத்மாவைப் பார்ப்பதுதான் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் என்று அருளிச் செய்தாய். அதை விவரித்து அருளிச் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-அறிவும் அடக்கமுள்ள சிறந்த ப்ராம்மணனிடத்திலும் ஸாமான்ய ப்ராம்மணனிடமும் மாடு, யானை, நாய் இவைகளிடத்தும், நாயை அடித்து தின்னும் நீசனிடத்திலும் பண்டிதர்கள் ஆத்மாவை ஸமமாக பார்க்கிறார்கள். அதாவது ஸ்வபாவத்திலும் ஆகாரத்திலும் வ்யாபாரத்திலும் மேலே கூறியவற்றுள் வ்யத்யாசம் இருந்தாலும் ஆத்மா எல்லாவற்றிலும் ஒரே மாதிரியே இருக்கிறது. அதனால் பண்டிதர்கள் எல்லோரையும் சமமாக பார்க்கிறார்கள்.

அர்ஜுனன்-வ்ருஷ்ணி வம்சப்ரதீப!இவ்விதம் ஸமமாக பாவிப்பதால் இங்கு வரக்கூடிய பலன் ஏதாவது உண்டோ?

க்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன!ஸாம்ய புத்தியுடையவர்கள் உபாயத்தை அங்ஷ்டிக்கும் தசையிலேயே அவர்களால் ஸம்ஸாரம் ஜயிக்கப்பட்டதாகிறது. அதாவது ஆத்மாக்கள் எல்லாம் ஸமமானவை என்று இருந்தார்களேயானால் அவர்கள் ப்ரம்மனிடத்தில் இருப்பவர்கள்தாம். ப்ரம்மத்தினிடத்தில் இருப்பதனாலேயே ஸம்ஸார ஜயம் உண்டாகிறது. அதனால் அவர்களை முக்தர்களென்றே சொல்லவேண்டும்

அர்ஜுனன்-கேசவ!கர்மயோகத்திற்கு ஸமதர்சனமாகிற ஜ்ஞானயோகத்தின் பரிபாகம் இருக்கும் ரீதியை எனக்கு அருளிச் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-கௌந்தேய!சரீரம் உள்ளவனுக்கு ப்ராசீன கர்மங்களின் வாசனையினால் எது இஷ்டமாக இருக்கிறதோ எது அனிஷ்டமாக இருக்கிறதோ அவைகளை அடைந்து ஸந்தோஷப்படவும் கூடாது;பயப்படவும் கூடாது.

அர்ஜுனன்-இஷ்டாநிஷ்டங்களாகிய காரணங்கள் நேர்ந்தால் அவற்றின் கார்யங்களான ஸந்தோஷ பயங்களைஎவ்விதம் நிவ்ருத்தி செய்ய முடியும்?

க்ருஷ்ணன்-அழிவில்லாத ஆத்மாவினிடத்திலேயே புத்தியை உடையவன் ஸ்திரபுத்தி எனப்படுகிறான். அவனுக்கு அஸ்திரமான தேகத்தோடு ஆத்மாவை ஒன்று என்று எண்ணுவதனால் உண்டாகும் மோஹம் ஏற்படாது. தேகமே ஆத்மா என்ற ப்ரம்மமில்லாதவனுக்கு ஸ்திரபுத்திக்கு ஸந்தோஷம் பயம் முதலியவை உண்டாகாது. இவ்விதம் ஸந்தோஷப்படாமலும் பயப்படாமலும் இருக்கிறவனுக்கு ஸமதர்சனத்தால் உண்டாக்கப்பட்ட அளவில்லாத ஸுகமானது தானே வரும்.

அர்ஜுனன்-யதுகுலதிலக!அநாதிகாலமாகப் புறம்பான வஸ்துக்களை அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறவனுக்கு அதை விடுவது எப்படி ஸம்பவிக்கும்?

க்ருஷ்ணன்-கௌந்தேய!விஷயங்களும் இந்த்ரியங்களும் சேர்வதனால் உண்டாகிற ஸுகங்கள் துக்கத்திற்கு காரணங்களாகின்றன;மேலே துக்கத்தையே ப்ரயோஜனமாக உடையவை. மேலும் அந்த ஸுகங்கள் ஸ்வல்ப காலமே இருப்பவையாகக் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் உண்மையை அறிந்தவர்கள் விஷய ஸுகங்களில் ஆசைப்படுகிறதில்லை. (ப்ரம்மாவினுடைய ஸுகாநுபவம் நம்முடைய அநுபவத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமானதேயானலும் அதுவும் அஸ்திரமானதே)

அர்ஜுனன்-உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கும் தசையில் உண்டாகும் ஸுகத்தை விவரமாகக் கூற வேண்டும்.

க்ருஷ்ணன்-எவன் விஷயாநுபவங்கள் எல்லாவற்றையும்விட்டு ஆத்மாநுபவம்

ஒன்றையே ஸ்கமாக உடையவனாகவும், ஆத்மாராம்: ஆத்மா ஒன்றையே உத்யானவனமாக உடையவனாகவும் இருக்கிறோ, அந்த யோகி ப்ரம்மாநுபவமாகிற ஸ்கத்தை அடைகிறான். அதாவது, ப்ராக்ருத போகங்களை எல்லாம் அநுபவிக்கிறவனுக்கு, போக்ய போகோபகரண-போகஸ்தானங்கள் வெவ்வேறாக இருக்கும். அவரவர்கள் அபேக்ஷைக்குத் தக்கபடி இவை மாறுபட்டிருக்கும். ஆத்மாவை அநுபவிக்கிறவனுக்கு போக்ய-போகோபகரண-போகஸ்தானங்கள் எல்லாம் ஒன்றையாய் இருக்கும்; அதாவது ஆத்மாவாகவே இருக்கும்.

அர்ஜுனன்-எல்லாப் ப்ராணிகளுடையவும் நன்மையிலேயே ஆசையுள்ளவனாக இருப்பதாகிற ஸமதர்மத்திற்கு அந்தரங்க ஸாதனம் எது?

க்ருஷ்ணன்-தனஞ்செய! சிந்தனம் பண்ணுபவர்கள் தம்மைப் போலவே-தனக்கு அநுகூலமானவற்றையே தேடிக்கொண்டு ப்ரதிகூலமானவற்றை விலக்குவது போல் மற்றப் ப்ராணிகளுடையவும் நன்மையிலேயே ஆசையை உடைவர்களாய் இருக்க வேண்டும். காமக்ரோதங்கள் இல்லாதவர்களாயும், அடக்கப்பட்ட மனத்தை உடையவர்களாயும் இருப்பவர்களுக்கு ஆத்மாநுபவ ஸ்கமானது ஸ்மீபத்தில் இருக்கிறது.

அர்ஜுனன்-யாகேச்வர! வெளி இந்த்ரியங்களின் வ்யாபாரங்கள் எல்லாவற்றையும் அடக்கிக்கொண்டு, யோகம் செய்யத் தகுந்த ஆஸனத்தில் சரீரத்தை வளைக்காமல் நேராக வைத்துக்கொண்டு உட்கார்த்தவண்ணம் யோகத்தை அநுஷ்டிக்க வேண்டும். அப்பொழுது தன் முக்கின் நுனியில் தன் கண்களின் பார்வையைச் செலுத்தி ப்ராணயாமம் செய்து இந்த்ரியம், மனம், புத்தி ஆகியவற்றை அடக்கி ஆத்மாவலோகனம் பண்ணுவதையே முக்கிய ப்ரயோஜனமாக உடையவனாக இருக்க வேண்டும்.

அர்ஜுன! யஞ்ஜம் தவம் முதலியவற்றை அநுபவிக்கிறவனாயும் எல்லா லோகங்களுக்கும் மஹேஷ்வரனாகவும், எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஸ்ஹ்ருத்தாயும் இருக்கிற என்னைத் தெரிந்து கொண்டு எவன் கர்மயோகத்தைச் செய்கிறோ அவன் கர்மயோகத்தைச் செய்யும் பொழுதே ஸ்கத்தை அடைகிறான். ஆகையால் என்னை எல்லோருக்கும் ஸ்ஹ்ருத்தாக நினைத்துக் கொண்டு என்னை ஆராதித்து அழிவில்லாத ஆனந்தத்தை அடையக்கடவீர்கள்.

ஐந்தாம் அத்தியாயத்தின் பரம ஸாரம் முற்றும்